

Arrest

nr. 148 932 van 30 juni 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X
 5. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 6 december 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 oktober 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN WALLE, die loco advocaat M. LYS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij aangetekend schrijven van 28 november 2011 dienen verzoekers een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2 Op 7 maart 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag onontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Verzoekers dienen tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Op 13 juni 2012 dienen verzoekers een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op 17 juli 2012 de beslissing waarbij de tweede aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Verzoekers stellen tegen deze beslissing eveneens een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in bij de Raad.

1.5. Bij arrest nr. 89 900 van 16 oktober 2012 vernietigt de Raad de beslissing van 7 maart 2012.

1.6. Bij arrest nr. 95 263 van 16 januari 2013 vernietigt de Raad de beslissing van 17 juli 2012.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op 5 maart 2013 de nieuwe beslissing waarbij de eerste aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard.

1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op 11 maart 2013 de nieuwe beslissing waarbij de tweede aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Verzoekers stellen tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in bij de Raad.

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris gaat op 24 mei 2013 over tot de intrekking van de beslissing van 5 maart 2013.

1.10. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op 16 juli 2013 de nieuwe beslissing waarbij de eerste aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekers stellen tegen deze beslissingen een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in bij de Raad.

1.11. Bij arrest nr. 108 729 van 29 augustus 2013 vernietigt de Raad de beslissing van 11 maart 2013.

1.12. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op 24 oktober 2013 de nieuwe beslissing waarbij de tweede aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Op dezelfde dag neemt hij tevens beslissingen tot het opleggen van een inreisverbod.

De beslissing waarbij de tweede verblijfsaanvraag onontvankelijk wordt verklaard, die verzoekers op 7 november 2013 ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 13.06.2012 bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

Nationaliteit: Kosovo

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 16.07.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf d.d. 28.11.2011. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag d.d. 28.11.2011 (zie bevestiging arts d.d. 23.10.2013 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing d.d. 16.07.2013 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat een minderjarige als handelingsonbekwaam wordt beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad. Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen infans meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

In casu waren derde, vierde en vijfde verzoeker respectievelijk 3, 12 en 15 jaar oud op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift. Er liggen geen concrete gegevens voor waaruit op duidelijke wijze blijkt dat deze over een voldoende onderscheidingsvermogen beschikten om een beroep bij de Raad in te stellen. Zij dienden aldus vertegenwoordigd te worden. Aangezien in het verzoekschrift niet wordt gepreciseerd dat eerste en tweede verzoeker optreden in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordigers van derde, vierde en vijfde verzoeker dient te worden vastgesteld dat het beroep ingediend door derde, vierde en vijfde verzoeker onontvankelijk is.

2.2.1. Eveneens ambtshalve merkt de Raad op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2.2. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij aangetekend schrijven van 28 november 2011 reeds een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de

Vreemdelingenwet indienden bij het bestuur. Inzake deze aanvraag werd op 26 augustus 2014, na twee eerdere beslissingen die werden vernietigd door de Raad, een ongegrondheidsbeslissing genomen. Verzoekers betwisten in wezen noch in hun verzoekschrift noch ter terechtzitting dat de medische stukken zoals deze door hen werden voorgelegd bij hun tweede verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 13 juni 2012 intussen alle mede werden betrokken in het medisch advies van een ambtenaar-geneesheer van 21 augustus 2014 dat ten grondslag lag aan de beslissing van 26 augustus 2014. Deze werden intussen aldus mede aan een inhoudelijke, medische beoordeling onderworpen in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in het kader van de eerste verblijfsaanvraag. Het beroep ingesteld tegen de beslissing van 26 augustus 2014 werd door de Raad bij arrest nr. 148 931 van 30 juni 2015 verworpen.

In casu stelt de Raad vast dat niet blijkt dat verzoekers nog een belang hebben bij de behandeling van het thans voorliggende beroep. Ongeacht de vraag of er op het ogenblik van het indienen van de tweede verblijfsaanvraag sprake was van nieuwe elementen, dringt de vaststelling zich op dat deze eventuele nieuwe elementen in ieder geval in het kader van de beslissing van 26 augustus 2014 naar aanleiding van de eerste verblijfsaanvraag intussen mede werden onderworpen aan een inhoudelijk, medisch onderzoek in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zoals dit door verzoekers werd beoogd bij het indienen van hun tweede verblijfsaanvraag. Bij een eventuele nietigverklaring van de thans bestreden beslissing kan verweerder dan ook enkel vast te stellen dat de elementen die werden ingeroepen bij de tweede verblijfsaanvraag allen reeds zijn onderzocht. Verzoekers waren ook reeds in de mogelijkheid om de beoordeling van deze stukken door het bestuur in rechte aan te vechten in het kader van het beroep ingediend tegen de weigeringsbeslissing van 26 augustus 2014 betreffende de eerste verblijfsaanvraag. Ter terechtzitting stellen verzoekers in dit verband dat de ontvankelijkheid van de aanvraag dient te worden beoordeeld gelet op de situatie zoals deze bestond ten tijde van de indiening ervan en dat zij het bestuur hebben gevraagd de aanvragen samen te voegen doch dit werd geweigerd en zij om deze reden volharden in hun beroep. Aldus tonen verzoekers evenwel nog niet aan dat een eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissing hen tot voordeel kan strekken of nog een nuttig effect kan sorteren. In hun middel erkennen verzoekers bovendien zelf dat de tweede aanvraag intussen 'overbodig' is geworden.

Er kan niet worden vastgesteld dat verzoekers nog een actueel belang hebben bij voorliggend beroep.

Het beroep tot nietigverklaring is, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang, onontvankelijk.

3. Korte debatten

Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS